

**”Jeg har mødt
mange dejlige
mennesker på
min vej”**

*Om Sofie Weinreich Engell -
leder af herberget Grace i København*

FOTO: DANIEL HJORTH

ILDSJÆLENE

'Ildsjælene' er en artikelserie, hvor der i hvert nummer af STOF vil være et portræt af en medarbejder, der brænder helt særligt igennem i sit arbejde på rusmiddelfeltet. Hvis du kunne tænke dig at nominere en kollega til at blive portrætteret i serien, er du velkommen til at skrive en mail til stof@crf.au.dk, hvor du beskriver din kollegas navn, job og kontaktinformation samt et par linjers motivation om, hvorfor netop denne kollega bør portrætteres som en ildsjæl i STOF.

“Udenlandske hjemløse er ikke et attraktivt område, og selv om mange siger, de er vilde med vores arbejde, er der ikke mange, som tør røre ved det.”

Sofie Weinreich Engell er 29 år og er leder af herberget Grace, som hun åbnede som kun 22-årig. Hun havde inden da rejst nogle år i Asien, og da hun vendte hjem til Danmark igen, havde hun et stort ønske om at gøre noget for at hjælpe udenlandske hjemløse i Danmark. Det skyldtes blandt andet en særlig oplevelse, hun havde haft under sine rejser i Asien.

"Jeg var udsat for et overfald i Cambodia, hvor jeg blev slået ned og fik frarøvet mine ejendele. Efter et forløb på det lokale hospital blev jeg udskrevet "til gaden" uden en krone på lommen og uden nogen at spørge om hjælp. Jeg sad i vejkanten med mit iturevne tøj på og græd. De lokale omfavnede mig og tog sig af mig, tuk tuk-chaufførerne samlede sig om mig for at hjælpe, de unge drenge delte deres fisk med mig, og en venlig familie tog mig ind, som var jeg én af deres egne. De delte, hvad de havde, med mig. Jeg boede hos familien i 14 dage, før jeg igen var klar til at rejse videre. Den oplevelse sidder dybt i mig," fortæller Sofie og fortsætter:

"Da jeg kom tilbage til Danmark, så jeg et kæmpe behov for et tilbud, hvor udenlandske hjemløse var velkomne. De var udstødt af samfundet og kunne ikke få hjælp nogen steder. Vores venner fra gaden er de mest gavmilde, taknemmelige og søde mennesker, jeg har mødt. Selv efter en hård og kold nat på gaden kommer de med et stort smil og spørger, hvordan jeg har sovet. Jeg har mødt mange dejlige mennesker på min vej, men de gutter her er virkelig nogle helt igennem gode mennesker."

Efter sin hjemkomst til Danmark startede Sofie med at være frivillig på et nødherberg under Blå Kors Danmark fire dage om ugen. Efter fire måneder lukkede herberget, da det blev støttet af satspuljemidler og kun holdt åbent i de kolde måneder.

"Der var mange tilbud i København til hjemløse, men alle steder skulle man fremvise sygesikringskort for at få hjælp. Og det havde de udenlandske hjemløse ikke. De havde i den grad brug for hjælp, rådgivning og ikke mindst en håndsrækning. De fleste oplevede at blive råbt efter, når de gik på gaden, måske endda spyttet på. Dem åbnede vi dørene for," fortæller Sofie.

Sammen med præsten Thomas Willer tog hun fat i Blå Kors Danmark og fremlagde idéen for dem om at skabe et tilbud, som gjaldt alle hjemløse, også de udenlandske. Generalsekretæren i Blå Kors var straks med på ideen, og Grace blev åbnet.

"Den første dag havde vi én gæst, men efter få dage var vi oppe på 60 gæster. Så vi gik hurtigt fra at have åbent tre dage om ugen til fem dage. Behovet var der i den grad. Det er det desværre stadig," siger Sofie.

Grace har morgencafé i sommerhalvåret, hvor alle byens hjemløse, både danske og udenlandske, kan komme ind og få et måltid mad, rådgivning eller bare et

kram, hvis de har brug for det. I vinterhalvåret fungerer Grace også som et nødherberg, hvor både danske og udenlandske hjemløse kan komme ind og få varm aftensmad og en seng at overnatte i.

"Vi møder alle typer: psykisk syge, unge stærke arbejdsmigranter, misbrugere m.m. Vi åbner dørene for enhver, der banker på. Alle, der kommer i Grace, har det tilfælles, at de har brug for nærvær og en hjælpende hånd i en svær tid," siger Sofie og uddyber:

"Det er bestemt ikke nemt at være hverken dansk eller udenlandsk hjemløs i Danmark. EU-borgere, som kommer til landet uden mange penge, oplever en kæmpe udfordring ved at komme ind på arbejdsmarkedet. De skal have CPR-nummer for at få en bankkonto, men de skal have adresse og job for at få et CPR-nummer, og det er svært uden penge på lommen. Så de har brug for hjælp til at forstå systemet og ikke mindst motivation til at holde modet oppe, når tingene bliver komplicerede, og de måske har arbejdet to måneder fuldtid, mens de har boet på gaden."

Sofie og hendes medarbejdere har i flere år forsøgt at finde nye og større lokaler til Grace, men det er svært: "Vores store udfordring er, at når folk hører om vores arbejde i Grace, er holdningen, at vi gør et fantastisk stykke arbejde, men de vil bare ikke have det i deres baggård. Samme holdning gælder, når det drejer sig om fonde og finansiering. Udenlandske hjemløse er ikke et attraktivt område, og selv om mange siger, de er vilde med vores arbejde, er der ikke mange, som tør røre ved det."

Sofies mål er at hjælpe de hjemløse "hele vejen i mål", som hun kalder det. Hun vil give gæsterne på herberget mere end bare muligheden for kost og logi:

"Vi arbejder på at åbne et transithus, som kan rumme alt det, vores venner fra gaden har brug for. Bad, vaskefaciliteter, rådgivning, sundhedstjek, morgencafé, hvilerum, nødovernatning osv. Ud over denne nødhjælp arbejder vi på at åbne et folkekøkken i samarbejde med Restaurant Amass på Refshaleøen. Her vil vi have et par af vores gutter i jobtræning to måneder ad gangen. De vil få en bolig, og hvis samarbejdet går godt, så får de også en kontrakt hos én af de restauranter, vi samarbejder med. Med dette hus forventer vi med tiden at kunne hjælpe 30 procent af de udenlandske hjemløse væk fra gaden over de næste fem til ti år."